

WYTYCZNE

Ceny wejścia dla towarów łatwo psujących się.

Wersja. 1.0

Opracowano w Departamencie Cel

Czerwiec, 2016

I. Wstęp.

Z uwagi na wątpliwości odnoszące się do określania **cen wejścia** w związku ze stosowaniem przepisów art. 137 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. (Dz. U. L 157 z 15.06.2011 r., str. 1) ustanawiających szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. w odniesieniu do sektora owoców i warzyw oraz sektora przetworzonych owoców i warzyw (Dz. U. L 299 z 16.11.2007 r., str. 1), zmienionego rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 499/2014 z dnia 11 marca 2014 r. (Dz. U. L 145 z 16.05.2014 r., str. 5), Departament Ceł w Ministerstwie Finansów wyjaśnia zasady określania cen wejścia w celu wymierzenia należności celnych przywozowych.

Obecnie w Dyrekcji Generalnej ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich w KE trwają prace legislacyjne mające na celu realizację postanowień traktatu lizbońskiego odnoszących się do zasad przyjmowania unijnych aktów wykonawczych oraz delegowanych regulujących te obszary, które zostały poddane unormowaniu prawnemu na poziomie UE. Należy podkreślić, że zmiana przepisów unijnych w zakresie ustalania cen wejścia będzie miała charakter bardziej porządkujący (przypisanie tych przepisów do aktów prawnych: delegowanego lub wykonawczego) niż merytoryczny. Należy także podkreślić, że od 1 maja 2016 r. obowiązują zmodernizowane unijne przepisy celne. Niniejsze wytyczne, tam gdzie istnieje konieczność odwołania się do unijnych przepisów celnych, przywołują już nowe przepisy celne, pomimo tego że unijny legislator nie wprowadził jeszcze odpowiednich zmian do przepisach regulujących system cen wejścia.

II. Sprzedaż.

Jeżeli przed zgłoszeniem towarów wskazanych w części A załącznika XVI do ww. rozporządzenia Komisji (UE) nr 543/2011 r. towary te były przedmiotem transakcji sprzedaży, **cena wejścia takich towarów równa się wartości celnej** ustalonej na podstawie przepisów art. 70 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (UKC; Dz. U. L 269 z 10.10.2013 r., s. 1 ze zm.).

Innymi słowy cenę wejścia stanowi wartość celna ustalona na podstawie **metody wartości transakcyjnej**. W myśl przepisów art. 70 ust. 1 UKC „Zasadniczą podstawą wartości celnej towarów jest wartość transakcyjna, tj. cena faktycznie zapłacona lub należna za towary, gdy zostały one sprzedane w celu wywozu na obszar celny Unii, w razie potrzeby skorygowana”. W tym miejscu należy podkreślić, że w myśl przepisów art. 71 ust. 1 lit. e) WKC do zadeklarowanej ceny transakcyjnej należy doliczyć m. in. koszty transportu i ubezpieczenia przywiezionych towarów, o ile nie zostały już ujęte w tej cenie.

Istnienie transakcji sprzedaży w czasie zgłaszania do procedury dopuszczenia do obrotu towarów wskazanych w części A załącznika XVI wyklucza możliwość zastosowania standardowej wartości przywózowej.

Inną kwestią jest kwestia pobrania zabezpieczenia, o którym mowa w art. 148 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (RW; Dz. U. L 343 z 29.12.2015 r., str. 558 ze zm.). w przypadku gdy cenę wejścia stanowi wartość celna w rozumieniu przepisów art. 70 UKC. Jeżeli w momencie sporządzania zgłoszenia celnego o dopuszczenie przywiezionych towarów do obrotu na obszarze celnym UE **wartość celna zadeklarowana w myśl przepisów art. 70 UKC przewyższa o ponad 8% standardową wartość przywózową**, to importer jest zobowiązany do **wniesienia zabezpieczenia**, o którym mowa w art. 148 ust. 1 RW. W celu obliczenia zabezpieczenia kwotą należności przywózowej, której ostatecznie mogą podlegać towary jest kwota należności obliczona na podstawie wartości standardowej.

Zabezpieczenia nie wnosi się w dwóch przypadkach:

1. Jeżeli standardowa wartość przywózowa jest wyższa niż ceny wejścia wymienione w części III sekcji I załącznika 2 w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87; oraz
2. **Z inicjatywy zgłaszającego** - gdy zgłaszający zamiast wnieść zabezpieczenie zawnioskuje o natychmiastowe zaksięgowanie kwoty należności celnych, którym towary mogą ostatecznie podlegać.

III. Brak transakcji sprzedaży lub gdy zadeklarowana wartość transakcyjna nie mogła być przyjęta w celu określenia wartości celnej (np. z uwagi na wystąpienie jednego z ograniczeń, o których mowa w art. 70 ust. 3 lit. a) – d) UKC lub z powodu odrzucenia zadeklarowanej ceny transakcyjnej na podstawie przepisów art. 140 RW).

Jeżeli w dniu zgłoszenia celnego o objęcie towarów procedurą dopuszczenia do obrotu przywiezione towary nie były przedmiotem transakcji sprzedaży lub zadeklarowana wartość celna tych towarów została odrzucona w ramach przepisów art. 140 RW, do ustalenia wartości celnej przedmiotowych towarów będą miały zastosowanie **zastępcze metody ustalania wartości celnej, w hierarchicznym porządku (art. 74 UKC)**. Niemniej z uwagi na specyfikę towarów objętych systemem cen wejścia (duża fluktuacja cen, zawieranie transakcji sprzedaży na giełdach towarowych) najczęściej stosowaną zastępczą metodą ustalania wartości celnej będzie **metoda ceny jednostkowej (art. 74 ust. 2 lit. c) UKC**. W przypadku gdy stosowana jest metoda ceny jednostkowej należy pamiętać, że w myśl przepisów art. 137 ust. 3 ww. rozporządzenia Komisji (UE) nr 543/2011 należności celne zostaną

odliczone (jak stanowi art. 136 ust. 1 tego rozporządzenia), a importer jest zobowiązany do wniesienia zabezpieczenia, o którym mowa w art. 148 ust. 1 RW „w kwocie równoważnej kwocie należności celnych, którą importer uiściłby gdyby dany produkt został sklasyfikowany na podstawie mającej zastosowanie wartości standardowej”.

IV. Gdy przywóz towarów odbywa się w ramach konsygnacji.

Istota dostaw konsygnacyjnych została wyjaśniona w ***Opinii 1.1 – pojęcie „sprzedaży” w rozumieniu Porozumienia***, przyjętej przez Techniczny Komitet Ustalania Wartości Celnej WCO. Jeżeli w dniu zgłaszania przywiezionych towarów do procedury dopuszczenia do obrotu na obszarze celnym UE towary te stanowią przedmiot konsygnacji, to przepisy ww. rozporządzenia Komisji (EU) nr 543/2011 nakazują ustalanie wartości celnej towarów **bezpośrednio na podstawie metody ceny jednostkowej**, o której mowa w art. 74 ust. 2 lit. c) UKC, **z pominięciem innych zastępczych metod ustalania wartości celnej**, przy czym do tego celu ma zastosowanie standardowa wartość przywózowa. **Innymi słowy wartość celna towarów łatwo psujących się sprowadzonych do konsygnacji jest równa standardowej wartości przywózowej.** W tej sytuacji nie jest wymagane złożenie zabezpieczenia.

V. Stosowanie kursów wymiany walut.

Należy podkreślić, że w związku ze stosowaniem przepisów regulujących system cen wejścia będą miały zastosowanie dwa kursy wymiany walut:

- 1. Kurs wymiany waluty stosowany w celu ustalenia wartości celnej (art. 53 ust. 1 lit. a) UKC; art. 146 RW).*

W przypadku gdy elementy służące do ustalenia wartości celnej przywiezionych towarów, w tym ich cena, w czasie zgłaszania tych towarów do procedury dopuszczenia do obrotu są wyrażone w walucie innej niż polski złoty, to do przeliczenia kwot wyrażonych w walutach państw trzecich na złote polskie stosuje się bieżące kursy średnie walut obcych w złotych, **wyliczane i ogłaszane przez Narodowy Bank Polski.**

- 2. Kurs wymiany waluty stosowany w celu określenia klasyfikacji taryfowej towarów i należności celnych przywózowych w przypadku stawek celnych wyrażonych w EUR (art. 53 ust. 1 lit. b) UKC).*

Zgodnie z przepisami art. 48 ust. 1 RW równowartość waluty euro w walutach krajowych (w tym polskiego złotego), stosowana w celu określenia klasyfikacji taryfowej i należności celnych przywózowych, określana jest raz w miesiącu. Kursy te publikowane są przez **Komisję Europejską** w przedostatni dzień roboczy miesiąca w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej serii C i stosowane są, co do zasady, przez cały następny miesiąc.

3. *Sprawdzanie czy zadeklarowana wartość celna nie przewyższa o ponad 8% standardowej wartości przywózowej.*

Sprawdzając czy zadeklarowana wartość celna nie przewyższa o ponad 8% standardowej wartości przywózowej w czasie sporządzania zgłoszenia celnego o dopuszczenie towarów łatwo psujących się do obrotu na obszarze celnym UE, należy porównać kwotę stanowiącą zadeklarowaną wartość celną, przeliczoną na złote polskie według kursu NBP stosowanego dla celów związanych z ustaleniem wartości celnej, obowiązującego w dniu sporządzania zgłoszenia celnego z kwotą stanowiącą standardową wartość przywózową, przeliczoną z euro na polskie złote według kursu opublikowanego w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, obowiązującego w dniu sporządzania zgłoszenia celnego.

V. Zwolnienie zabezpieczenia.

Jeśli w przypadku zgłoszenia danej partii towaru, o którym mowa w części A załącznika XVI do ww. rozporządzenia Komisji (EU) nr 543/2011, zostało pobrane zabezpieczenie, to zabezpieczenie to:

1. **Jest zwalniane** - o ile w terminie 1 do 4 miesięcy od daty przyjęcia zgłoszenia o dopuszczenie do swobodnego obrotu:
 - zostaną przedłożone dowody potwierdzające, że partia towarów została sprzedana zgodnie z warunkami potwierdzającymi poprawność cen, o których mowa w art. 70 UKC, lub
 - zostanie określona wartość celna, o której mowa w art. 74 ust. 2 lit. c) UKC. Zabezpieczenie jest zwalniane w stopniu, w jakim warunki sprzedaży towaru zostały udowodnione w sposób zgodny z wymogami organów celnych.
2. **Ulega przepadkowi** - w przypadku, gdy:
 - termin, o którym mowa w pkt. 1 nie zostanie dotrzymany,
 - warunki zbytu, o których mowa w pkt. 1 nie zostaną udowodnione.

Dokumentami potwierdzającymi, że towary zostały sprzedane zgodnie z warunkami, o których mowa w pkt. 1 są w zależności od okoliczności: faktura, umowa sprzedaży, kontrakt, dokumenty księgowo-kalkulacyjne cenowe i inne dokumenty konieczne do przeprowadzenia odpowiednich kontroli celnych w odniesieniu do sprzedaży i zbytu każdego produktu z danej partii towaru, w tym dokumenty dotyczące transportu, ubezpieczenia, przeładunku i składowania danej partii. W tym przypadku chodzi o wszystkie dokumenty, z których w sposób wiarygodny wynika fakt sprzedaży towaru w określonej cenie.

Na odpowiednio uzasadniony wniosek importera 4-miesięczny termin na dostarczenie dowodów potwierdzających, że partia towarów została sprzedana zgodnie z warunkami potwierdzającymi poprawność cen, o których mowa w art. 70 UKC lub określenie wartości celnej, o której mowa w art. 74 ust. 2 lit. c) UKC, może być przedłużony nie więcej jednak niż o kolejne 3 miesiące.
